

היכל הויכל נוקבא דזיא שער א' שער לד שער תיקון הנוקבא פרק ב' טו 91

ע' (א) ימי תשובה. ט (ט)

ובפי' הגלגל מסת' הוא
 גלגל לוקחת הדין
 על ידי אחא להיוטת במקום
 מכוסה מהחזה ולמעלה ואחר
 שנגסרה ללא כולם עם עקביים
 שלה סגננסין תוך כתר דרחל
 נחלא כי ביום ראשון של ר"ה
 נגסרה ללא וכתר דרחל
 ואח"כ חזרו המחזין תוך ז"א
 לכסר את רחל מהחזה ולמטה
 שכבר היא במקום מגולה
 וכולה לקבלם מ"י ז"א עלמו
 משא"כ בללא וא"כ נחלא כי
 ללא נגסרת קודם שופר דיום
 א' דר"ה והגסירה היא
 שמקבלת גבורות חדשים מ"י
 (אימא) ונגסרת אז. ואחר
 השופר דיום א' מ"י השופר
 שהוא עלמו באו המגלגל
 חדשים לרחל ללא שם מ"י
 ז"א עלמו ונגסר כתר רחל
 ביום א' עלמו (פ"י) השופר.
 כלל העולה כי סס לריק בין
 ללאה בין לרחל הג' ירושלם
 ולין כחבר במ"א (ב) לריטת
 ב' מיני גבורות קאית
 ומתיקנות שהם השיגות קשין
 וחדשות מתיקנות ללא שהקשות
 דלאה לוקחת מ"י זכיר אגפין
 (ג) והמתיקנות מ"י אחא (ד)
 ונגינה נקרא קשות (ה) בספק
 דיני רחל המתיקנות (ו) ודרחל
 הקשות (ז) והמתיקנות ש"יין (ח)
 נמשכן לה מ"י ז"א עלמו ללא
 שאלו הם קודם הגסנה ואלו
 הם אחר הגסנה שהוא סוד
 השופר ונחלא וא"כ כי המין
 נעשה קודם כל דבר ואח"כ
 נכנסו נס"י דאחא תוך ללא
 לנגסרה וילאו משם בז"א לכסר
 את רחל והבן מאד כנלפ"ד
 ע"כ :

(יד) בשם ב"ן שלהם שנעשה פרוף שלם ומשם מ"ה כל ה"ם
 וז"ל נחוסף בו ג"ר דשם ב"ן עלמות וכלים משם מ"ה כל
 ה"ם עלמות וכלים, וטקבא נחוסף בה ס"ם משם ב"ן עלמות
 וכלים, ומשם מ"ה ס"ם עלמות וכלים, ובה תבין אך בכל פרוף
 מהה' פרופים ים בהם בח' מ"ה וכ"ן בין בזכרים בין בנקבות
 והם בח' רוח ונפש של אותו פרוף. גם תחלא כי נעשה כשם
 מסתלקים מ"ז"א ג"ר דב"ן הקרא גלגל וגם כל ה"ם
 דמ"ה שבו (טו) ומטקבא מסתלקין ס"ם רלבו"ם דב"ן ה"ם
 דמ"ה). והנה בללא המלכים ילאו מבחי' ב"ן משיי א"ק וכו'
 בו י' אורות של י"ם דב"ן שהם כללות כל שלם אצ"י וחמלה
 נעשה בח' כלים ואח"כ ילאו האורות לכטם בכלים. אחמס
 ה' כלים האלו היו קשנים וקרא נקודות פ' כי לא היה כל
 כלי וכלי מהם גדול כדי שיוכלו כל ה' חלק האור האקודס
 ההוא להפשט בחיבו דמות מרת אדם כמו שהוא פתח אח"ז
 בתקין רק חלק הפשיות שבה לבד באופן שכל כלי מהם היה
 גדול כשיעור כלי של כתר של פתח של האקודס ההוא שהיה
 פשירות א' מ' חלקי הכלי ואותו פשירות נקרא נקודה כי
 האקודס הוא י' שהיה פשירות ולכן נקרא י' נקודות וטלן בחי'
 הכתרים לבד וכנ"ל. והנה שרשם אינם רק ה' נקודות לבד
 אלא שהג"ד כל א' ים בו י' אורות אך הכלי (לא הכל) הוא
 שיעור אור א' מהם לבד וה' נקודות אחרות אינם רק נקודס
 א' לבדה שהוא כנגד ז"א דאליות וכשפס נקרא ו' נקודות
 הוא בבחי' כל המוסף גורם אל אותו אקודס ד"א ור"ל כי
 אותה האקודס שהיא ראיה שיסה בו י' אורות כמו שם לכל
 א' לג' נקודות הפלויזים כנ"ל סה בו לא היה ק"י כי לא ילאו
 רק ו' חלקי נקודה ההוא אחרות מדעת חסד ואלך ואורות
 בו נקודות פלויזים לא ילאו כי נשאר שרשם למפלס ואחר
 ים בנקודה ז' ו' חלקי האקודס בבחי' האור וכן (טז) אין כח
 בכלי שלה רק ו' חלקים מן חלק א' לבד של האקודס שהיא
 כתר שבו לבד באופן כי ו' נקודות אלו אינם רק משם יופר
 ממחצית נקודה א' בלבד ונקודת החמשה שהיא פשירות שנסלן
 מן ה' נקודות הכללות כנ"ל הוא נקודה מלסת דאליות טקבא
 ד"א. ואמנם אפ"פ שאט קורין אותה נקודס אינה נשאר א'
 נקודות ראשונים שכל א' סימה הכללות מ' אורות אמנם אין
 בה רק חלק א' חלק האור (יח) האקודס (היא) והיא בחי'
 אור הכתר שבה וכן בבחי' הכלי לא היה בה רק פשירות א'
 לבד מ' חלקי (כל) הכתר הראיה לאלו אחר התיקון כלל
 העולה כי נקודת פשירות כל י' נקודות של המלכס שאינו (יח)
 רק ה' נקודות לבד כנ"ל. והנה היא קשנה מכל שאר האקודות
 בין באור בין בכלי כי באור אין בה רק פשירות האור וככלי
 אין בה רק פשירות שבעשירות הכלי וכן נקודות הפלויזים
 האור שהוא שלם בכל חלקיו והכלו אין בה רק פשירות בלבד
 והקודס הרביעיית הטללה ו' נקודות כנ"ל האור שבו סס ו'
 נקודות החחיתיים שלימות בלבד והכלי הוא ו' חלקים של חלק
 פשירות הראיה אל הכלי האור התיקון. באופן כי כו"ל היה אז
 ו' נקודות כמין ו' של ה"ה"ם והם מדעפת עם יסוד כי יסה הם
 מרי פלגי נישא ונתשרין לא' ונחלאו שהם ו' נקודות כמבואר
 אליינו ואז האקודס של נקבה היה ברוך יסוד דז"א כסוד
 העסרה עלמה דיסוד בחי' נקודה ו' אצ"י פסרה בראש לדיק
 שהוא היסוד. וכבר בארט לפיל כי אז האקודס סימה בחי'
 כתר שבה וע"כ נקרא עסרה כי כתר ועסרה הכל הבנה א'
 כי עסרה לשון סובב כמו פשירים את דוד ולאשו וכתר חלשן
 רשע מכחיר את הדיק ומלשן טסרם כי בחרת מקף את
 כד'

פרטים רבים אחרים ובהכרח כי הוגמה כל הבחי' הג"ל יהיו
 כענן מדריגות בטקבא (ג). ותחלה נבאר כל פרטים שם בזה
 הא' שהוא זמן קשנה ופרטיו הם כד' אפ"פ שיש בכל פרט
 מהם פרטים אחרים יותר בפרטות ונחמל לבאר ענינו (כנה)
 בענה ללא המלכס ילאו ג"ר שהם א"א ואז"א שלימים ב"ים
 אך היו מבחי' ב"ן לבד שהוא בחי' נפש וגם הכלים לכל א'
 אך לא היו מחוקקים בבחי' פרוף כיון שלא בא עדין שם
 מ"ה החדס והז"א בבחי' ויק לבד דב"ן עלמות וכלים ובלי
 תיקון פרוף. ויקבא יולאת בבחי' סס' א' לבד עלמות וכלים
 משם ב"ן ובעת התיקון פתיח א"א ואז"א נחוסף בהם תיקון

הגהות וביאורים (א) יא י' : (ב) ש"ן סדר העולם מ' שופנים דמות ח"י נשים דנוקבא דז"א מ"ז : (ג) לא מ"י אחא : (ד) לא מ"י ז"א : (ה) ס' דכס פטורא כשפיר' דרוש כפיר' מ"ז דפתיחה סל בגדול כנחור והנחור מהחיל כיון לאס יע"ש (וש"ן סדר ל"ר סיה) וא"כ ש"ש כ"ן שבגורות קבות דלאס לוקחת מ"י ז"א הוא משילה סל בגדול כ"י פ"י סכנישניו למנה כלאכס כל הפמרה כנר נגמר מנושה ויהא מ"י אורות כחוסין וז"א סקל קודם כלאכס וכנודע דער מילה כלאכס סכל כוז פוחין דרחור. ומ"ס והמתיקנות לוקחת מ"י אחא הוא נחלת כלאכס פלמו ולא פשהלג כביעות ונגדורח וכנסים פ"ל לאס ורמל ונכטי סלוף להר זה נקרא חיתוק לב אפנס כחל קרא קבות בענן מה שזריכ לקבל מ"י הקיטת שסר (וש"ן שפ"ב דרוש ר"ח ס' פסר : (א) ה"ס רמל ילאה ככ"י : (יא) כל עלל קב"ב : (יב) ז"א כחוסין : (יג) אוד וזל העפה דתפניו כח"א ש"ן כנוקבא עולם פ"ד חיקבא כמכר כשפ"ב נפוחת (ד) ה"ס רמל ילאה ככ"י : (ה) כחוסין : (ו) טבא דחולל דכל גבור כנודס. אלל נוקבא הכשית דבחי' כסר דז"א פוליס ש"ס"ס יעד ולוקחת מוחין מדיקבא וז"א. ש"ן ש"ן : (ז) ב"י : (ח) כנ"ל הכי' (ש"ן ז' וע' העלי' ד"ס ע"ג אחא מ' ש"ן מנס : (ט) ד"ל לכן : (י) ד"ל א"כ רק ח' ש"ן חלקי אור : (יא) ז"ל אש"ס. ש"ן ש"ן :

אוצר החכמה

ומי"ז (ס"א וע"ז) מכה החסד בחכמה ונגלה (ח) דבינה אשר
 במוט וזאת סחום מגלח דז"א עלמו. ה' לר"ך שתיבין בענין מה
 שאנו אומרים כי המלכות לפעמים יונקת מה"ח ולפעמים
 חמקת ולפעמים מבינה א"ך ייחוס קבלתה לשום אחר מהמדרגות
 אחר שידענו היות כל מיני שפע בא מכה. והענין כי הכתר
 לא חושל אוחה ספירה רק למעבר יתכנה השפע אל הכתר
 וכאשר יתעבר שם בבינה או כה"ח וכדל"א יקרא קבלתה ע"ש
 אותו המקום אשר נתעבר שם וכבר בארנו זה באורך בפרשה
 חקק על הזוהר המתחיל ח"ח בשפתא דחכמתא עלאה עיין
 בניאוריו. **מ"ק** (ב) למה המוחין דנוקבא לא נעשו מחג"ח
 דז"א רק מנה"י (ג) שבו והתשובה כי הנה"י הם מגולין כנדוע
 א"ך כה"ח הם אורות סודיים ואין בהם כח להעשות נוחין.
 ז' ענין הגדלה טקבא דז"א ב"ב שנים ויום א' (ד) קו ימין
 ג' שנים וקו שמאל ג' שנים וקו אמצעי ג' שנים כרי ס' שנים
 ועיין ג' שנים ויום א' שביאה ביאה כתר ודעה (ה) ות"ח
 וס' א' הוא של הנכנס יסוד. א"כ מאירין ג' אמצעים (ו)
 ב"ב קוין ימין ושמאל הם ג' שנים אחרים כרי י"ב ויום אחד.
חמ"ב וי"ל ה' אלהים תרדמה ג' תרגום כי כל האחרים הם
 כבוד רבוע כנדוע והנצירה הינה בהיות בו אחרים אלו הנק'
 תרדמה כג"ל ואח"כ הביאה פ"פ והענין כי כ"א מט"ם דז"א
 יש בה כה"ח א' ובאחרים שלה הוא גימטריא מ"ב כנדוע והרי
 ס"פ פ"ב ג' תרדמ' (וכס' ג') יתולס יתענין אל המל' בעם
 הנסירה וכן זה מאד. **ז"א חמ"ס**
 י"ב כ"ב ג' בתי' וזאת פנים ואחר
 ובעת האחר כל ה"ס' שלה של
 אחר הם בו ובתי' העשירית
 של אחר היא לבדה בה
 וסמיד לשולס שומדת בחזו
 שלו באחריו ואח"כ נספירה
 מסתברין כל ה"ס' (ס"א כל
 ה') אחרים כה יחד ועדלת
 כמותו ואחר כך בפנים יש
 (י) נקודה אחרת (יא) לבד
 מבתי' פנים וישתכס בסוד
 הפילק דיד לשולס עמו ואינה
 וזה משם לשולס ואז כל ה"ס'
מ"ז

ממנו והיא בתי' ב"פ' א"ך בחינות דפנים שלה או יתקין
 אותן ה"ס' חלקים אחרים הם בה אחת לאחת עד שנגדלם
 מהדבקים בו ולפעמים ננסרין פ"פ כמותו. באופן כי כ"א
 והבן זה מאד :
 אחרים שאחר שנגדלם כ"א א'
 או חזרה להיות נקודה קטנה
 בפנים פירוש הוא על אוחה נקודה מבחינת פנים שעדיין
 בבתי' פנים שלה אין לה רק נקודה אחת. אמנם כל האחרים
 הם שלמים לגמרי והבן זה מאד [ח]. **והב"ס** ידעה כי בכל
 ספירה ובספירה יש בה פנים ואחר בסידי אודיות ולא בסוד
 מספר וכנגד אחר ופנים בבתי' מספר וממלא א"כ כי כל
 בתי' אחרים של המספר הם של הנקבה הנבוקה בזכר שהם
 אחרים של אודיות וכן א"כ והפנים של מספר שמלד א'
 ופנים של אודיות שמלד אחר עדיין אין להם כלל רק שני
 האחרים לבד ובעת הנסירה ננסרין האחרים של המספר
 מהאחרים של בתי' אודיות (י"ב) (שלו). ואח"כ בראש המוחין
 דבתי' פנים שלו ושלה והו הפנים שלה יתענין אל פ"י ופנים
 שלו נסארין בו וכמו שהאחרים נקבה תחלה על ידו ואח"כ
 פ"י. אמא כן בבתי' הפנים תחלה פ"י ואח"כ פ"י אמא כנדוע
 (י"ג). ודע כי כל זה הוא מבתי' שלהם שלמה א"ך אפשר שגם
 האחרים של מלסח דז"א בבתי' מספרם יהיו בתי' פנים אל
 ז"א עלמו וזה מובן. וכמשל לכל זה הנה המוחין של ז"א דבחינת
 אחרים היה בכתר שלו שהם י' יהי יס"ד יהי"ה ומחזיר עמו
 מספר האחרים אלו שהם י' אודיות ממש כזולא בהם אלא
 שהם בבתי' מספר פ"ב. ואח"כ בעת הנסירה נסאר י' יהי
 יהי"ה יהי"ה בבתי' אודיות לבד אל הכתר דז"א ו' יהי יהי
 יהי"ה בבתי' המספר שהם פ"ב בכתר טקבא. אח"כ בלא המוחין
 דפנים אל ז"א וזו באה שם הו"ה בכתר ז"א דפנים בבחינת
 ארבע אודיות לבד ובאה הו"ה זו עלמה בפנים דכתר טקבא
 אלא שהוא בסוד מספר שהוא גימטריא כ"א ועד"כ בכל ה"ס'
 אחרות כפי הנראה ממ"א כי אחר שהם א"כ"א ונתן לה בתי'
 הנבוקה (יד). אח"כ נסתלקו ממין המיחין ויתנו (טו) בינה
 וגבורה לבדם אל הטקבא ע"י אמא וכך דינין קשין ואז המוחין
 נסתלקו שהם חכמה וחסד שגשגרו מקיפיים כנדוע נעשו מ"ן
 וכדודנו א"א **והו"ה** מגלפ"ך אחרים ונתחדשו ונתחזקו עמה
 הנבוקה כי כרי הם דינין יוחר ממוחקין וחזרין לכנס כל
 המוחין עם המגלפ"ך החדש סוף ז"א ונמשכין לנוקבא פ"י בכל
 ה' ס'

הגדרות וביאורים (א) ר"ב פ"י א"כ י' נכס ג' מוחיות : (ב) ספירה שם ס"ב פ"ב : (ג) עיין לקמן כלל א' ח"ג דנראה דאין כה ר"ב מוחין וכדל"א
 ז"ל נ"ב ולא נכ"י. ששן ששן : (ד) כן : (ה) יונק נח"ס מזה"ח ש"ך מ"א ששן שמושה ש"ך האלפ"י נכנס מחולה ואין ז"ל כן נכנס
 נחשילס כשר השם זמ"ח וכו' וכו' כנ"ך כנ"ך י' נקודת-שכנסת קו אמצעי מחילת (מחילת א"ח"ס) : (ו) פ"י כתר ודעת ומ"ם פכה חזר לשלל (לפני עיני כנ"לם
 טוקבא ח"א ב"ב שנים ויום אחד וששן : ששן ששן : (ז) וכבר תירך מזה"ח"ז עלמו בדרוש ר' דוסט שאלה"ס בחינותיו ובי"ה ואי"ה בפנימיות וששן :
 (ח) כס"פ לשלל פ"א. וכשי ש"ס רינו וז' ששן א"א פ"ו נראה לכאורה שלל יש שום קבוצה (ופיין ששן פ"ו פ"ב פ"ב) פ"י דנבתי' כחוס הוא בפנימיות ומ"ס כלן
 שסוף אלה"ס הוא בחינותיו ונראה דזה מ"ס רינו והבן זה מאד. ששן ששן : (ט) זה ענין תפ"ס רינו כשפ"כ דרוש בפנימיות פ"ב י"ס' וכשפ"כ דר' פ"י פ"ב
 ז"ה סוד פנימיות ידוע ח"ל כה"ס איש"א פילגס בא"ב כג"ל ח"ת ח"א נחנה בו כח הנקבא כלל בו כ"ר וכלל בספירה משפך ספירות שבו כיהה שם ספירה אה"ה של
 הנקבא כלול בבתי' מכללות טכאוסה ספירה כה"א כג"ל ודוע כי כ"א א"ס ק"ך ע"ס כי הטוקבא מכלתו לעשר. וכנס ס"ס ר"ב אכ"ה נכנסו כללו נכ"ס' ז"א
 נבתי' מכללות שכלל אחד מהם וכתקבא כשפ"ית של הטוקבא שיהא ספירות מכללות שבה היא לבדה כיהה נגדל למסכ פון כיהוד ובא"ב נתיים הנקבא כשפ"ית של
 על י"ס שבה ידוע פון כפי' ספירות כל ספר שבי' שם נכתי' כללות ונתחברו בספירות ספירות של הנקבא שפתח כיהוד שבו ונפשיה א"ת"ך שלם מ"ס' שבה נמלא
 כי לא י"ס בו ס"ס ול"ס שפ"ר שמו כללות טכאוסה כיהא כפ"ית א"ת"ך כנדוע נמלא כ"ר כ"ר י"ס וננוקבא י"ס נמלאו עיין ז"א י"ס ספירות שבה כי כדובר פ"ל
 והוא כפי' ששן : (י) נכ : (יא) ר"א אחת : (י"ב) פ"י של בתי' אודיות האפורים כס' א' יהי יס"ד יהי"ה ובספ"ר שבו כה"ס פ"ב נכ"ר שה"ה"ה"ה שבו דאחרים
 מספר. ששן ששן : (י"ג) פ"ר דכ"ר ענין היסוד משער כחוחות דרוש ר"ב פ"ב ח"ל זה ענין אופן נסידעם כי בחחיל"ה כ"ר ח"ינין הול"ו ב"ה"ה ל"ב פ"י ז"א
 נמולן ל"ס נתי' כנגרות אשר דעשה שלל יסין כי א"ת"ך פילגס כיהה משפ"ט"ט נכ א"ל ספ"ר שנסלס עליו חדימ"ס ונשאלק"ה ששן א"ת"ך פילגס וגם נסתלקו פ"טו כפ"וחין
 על ספ"ר ששן נב"ך כשפ"ט"ט נתי' דא"ת"ך פילגס בו כנדוע וזו נ"ס שפ"ר דנגודים שפ"ר נסתלק ששן ומשפ"ט"ט א"ת"ך פילגס בבתי' ככ"ה שבה ח"ך הנקבא
 ששן ואח"כ כנגרות שפ"ר ונב"ר נסתלק א"ת"ך פ"י כיהינה שלל פ"י ז"א יס"ד. וכדל"א כ"י ששן ששן : (יד) פ"י כה"ס פ"י ז"א כדובר (פ"ל ששן ששן. ששן
 ששן : (טז) חס :

ווצר"ך עיין (ז) שהאחרים
 אינם אלא חלקי' (ח):
ז"א ח"ה כי כרי ס' כחות
 העלכות הם נאחזות
 בז"א ועס ט' כחות אלו שהם
 כה א' לבד נשלס ל"ים (ט)
 כדובר שם ובעת הנסירה
 כשאר הוא בע' ספירות לבד
 ואז ס' כחות אלו מהחבנין
 עם כח נקודה א' לבד ומלכות
 ועדלת ועשיית י"ס גפורות
 והוא ט' לבד כנדוע כי אוחה
 הנקודה שלה לשולס נפרדת
מ"ח

השמש

[א] ר"ב נלמ"ד ש"ס שלל לפ"ק בחינת האחרים שלה שאינם נחורים
 כנגד השנים של קאמר כש שלמרי ק"ת מן החכמים שבמינו. אלא
 ככי קאמר שאחר שנגדלת אחר באחר כג"ל או חזר פרט"ס לאחר
 לשמוד אחר נקדחה דענים ואז נגדלת אוחה הנקודה דענים דכ"י
 שניתיים נכ כל ה"ס' ספירות דענים שלה אחת לאחת עד שנגדלת פ"ס'
 שטבו ויכ"ס סר"ק דענים שלה שזו כקומה פרט"ק לאחר שלה כעמוד
 נאחזי עקד"ס דענים וזו יס"ד עקד"ס ש"ס נקומתם. באופן שכל
 כניין המכר כמלך שחר ומשיע ומנן הוא לבנות נקודה הפנים שלה
 נספירות כ"י דאחת עד שיכתיב ליהי כשיעור קומה כפרט"ק לאחר
 שלה שנגבא מאחורי נכ"י דאמא וכבר הוא שלל לגמרי קודם שחר
 לשמוד אחר הנקודה דענים שלה נכ פ"י ז"א. באופן שפתח נמלאה

הטקבא בבתי' בחינותיה אחר ופנים שומדה כנגד פנים דז"א. ובהו לא
 יתלקו זה הלשון עם כל הפרי כר"ב זל"ר"כ שכלם היא מודה חזרת
 פ"ס' כי לא חזינו בהם כלשון שאמר שאינה חזרת פ"ס' אלא שכל
 לשלל ממנו הסעוה שלל נעשה במה שכחג בספר הכונות שקודם
 שחזר ע"ס חזרת להיות נקודה קטנה שאין מוחיו על פרט"ק לאחר
 שלה אלא על פרט"ק דענים שלה שעדיין הוא בבתי' נקודה ז"א כ"ן
 א"ל פרט"ק לאחר כ"ר הוא שלל לגמרי וכבר נכ"ר מאחורי ה"א וכ"ה
 לשמוד אחר אוחה הנקודה דענים שלה וזו נכתיב אוחה כיקודם
 ויחיה לפרט"ק שלל. ואע"פ ש"ס בזה פנימיות וביד וז"ן כדכ"ה כפ"סון
 הכל הולך למק"ם אחד כגל"ד אזי שלל

היכל הויכל נוקבא דזיא שער א' שער לד שער תיקון הנוקבא פרק ב' מו 91

ע' (א) ימי תשובה. ט (ס)

ובפ' הגלג'ר משם הוא
 שלאה לוקחת הדינין
 על ידי אחא להיוטה במקום
 מכוסה מהחזה ולמעלה ואחר
 שנגסרה לאה כולה עם עקביים
 שלה סגננסין תוך כתר דרחל
 נחלא כי ביום ראשון של ר"ה
 נגסרה לאה וכתר דרחל
 ואח"כ חזרו המחזין חזק ז"א
 לכפר את רחל מהחזה ולמטה
 שכבר היא במקום מגולה
 וכולה לקבלים מ"י ז"א פלמו
 משא"כ בלאה וא"כ נחלא כי
 לאה נגסרה קודם שופר דיום
 א' דר"ה והגסרה היא
 שמקבלת גבורות חדשים מ"י
 (אימא) ונגסרת אז. ואחר
 השופר דיום א' מ"י השופר
 שהוא פלמו באו המגלג'ך
 חדשים לרחל לאה שם מ"י
 ז"א פלמו ונגסר כתר רחל
 ביום א' פלמו (פ"י) השופר.
 כלל העולה כי סס לריק בין
 ללאה בין לרחל הג' ירושלם
 ולין כחבר במ"א (ב) לריטה
 ב' מיני גבורות קאית
 ומתיקנות שהם השיגות קשין
 וחדשות מתיקנות אלה שהקשות
 דלאה לוקחת מ"י זכיר אגפין
 (ג) והמתיקנות מ"י אחא (ד)
 ונגינה נקרא קשות (ה) בספרך
 דיני רחל המתיקנות (ו) ודרחל
 הקשות (ז) והמתיקנות שזימן (ח)
 נמשכות לה מ"י ז"א פלמו אלא
 שאלו הם קודם הגסנה ואלו
 הם אחר הגסנה שהוא סוד
 השופר ונחלא וא"כ כי המין
 נעשה קודם כל דבר ואח"כ
 נכנסו נס"י דאחא תוך לאה
 לנגסרה וילאו משם בז"א לנסר
 את רחל והבן מאד כנלפ"ד
 מ"כ :

(יד) בשם ב"ן שלהם שנעשה פרוף שלם ומשם מ"ה כל ה"ם
 וז"ל נחוסף בו ג"ר דשם ב"ן פלמות וכלים משם מ"ה כל
 ה"ם פלמות וכלים, וטקבא נחוסף בה ס"ם משם ב"ן פלמות
 וכלים, ומשם מ"ה ס"ם פלמות וכלים, ובה תבין אך בכל פרוף
 מהה' פרופים ים בהם בח' מ"ה וכ"ן בין בזכרים בין בנקבות
 והם בח' רוח ונפש של אותו פרוף. גם תחלא כי נעשה כפסם
 מסתלקים מ"א ג"ר דב"ן הקרא גלדת וגם כל ה"ם
 דמ"ה שבו (סו) ומטקבא מסתלקין ס"ם רלבו"ם דב"ן ה"ם
 דמ"ה). והנה בלאה המלכים ילאו מבחי' ב"ן משי' א"ק וכו'
 בו י' אורות של י"ם דב"ן שהם כללות כל שלם אלא וחחלה
 נעשה בח' כלים ואח"כ ילאו האורות לכטם בכלים. ואחמס
 ה' כלים האלו היו קשנים וקראו נקודות פ' כי לא היה כל
 כלי וכלי מהם גדול כדי שיוכלו כל ה' חלק האור האקודס
 ההוא להפשט בחיבו דמות מרת אדם כמו שהוא פתח אח"ז
 בתקון רק חלק הפשירות שבה לבד באופן שכל כלי מהם היה
 גדול כשיעור כלי של כתר של פתח של האקודס ההוא שהיה
 פשירות א' מ' חלקי הכלי ואותו פשירות נקרא נקודה כי
 האקודס הוא י' שהיה פשירות ולכן נקרא י' נקודות וטלן בחי'
 הכתרים לבד וכנ"ל. והנה שרשם אינם רק ה' נקודות לבד
 אלא שהג"ד כל א' ים בו י' אורות אך הכלי (לא הכל) הוא
 שיעור אור א' מהם לבד וה' נקודות אחרות אינם רק נקודס
 א' לבדה שהוא כנגד ז"א דאליות וכפסם שנקרא ו' נקודות
 הוא בבחי' כל המוסף גורם אל אותו אקודס ד"א ור"ל כי
 אותה האקודס שהיא ראיה שיסה בו י' אורות כמו שם לכל
 א' לג' נקודות הפלויזים כנ"ל סה בו לא היה ק"י כי לא ילאו
 רק ו' חלקי נקודה ההוא אחרונות מדעת חסד ואלך ואורות
 בו נקודות פלויזים לא ילאו כי נשאר שרשם למפלס ואחר
 ים בנקודה ז' ו' חלקי האקודס בבחי' האור וכן (מז) אין כח
 בכלי שלה רק ו' חלקים מן חלק א' לבד של האקודס שהיא
 כתר שבו לבד באופן כי ו' נקודות אלו אינם רק משם יופר
 ממחצית נקודה א' בלבד ונקודת החמשה שיהא פשירות שנסלן
 מן ה' נקודות הכללות כנ"ל הוא נקודה מלסת דאליות טקבא
 ד"א. ואחמס אפ"פ שאט קורין אותה נקודס אינה נשאר א'
 נקודות ראשונים שכל א' סימה הכללות מ' אורות אחמס אין
 בה רק חלק א' חלק האור (יח) אקודס (יהא) והיא בחי'
 אור הכתר שבה וכן בבחי' הכלי לא היה בה רק פשירות א'
 לבד מ' חלקי (כל) הכתר הראיה אלא אחר התיקון כלל
 העולה כי נקודת פשירות כל י' נקודות של המלכס שאינו (יח)
 רק ה' נקודות לבד כנ"ל. והנה היא קשנה מכל שאר אקודות
 בין באור בין בכלי כי באור אין בה רק פשירות האור ובכלי
 אין בה רק פשירות שבעשירות הכלי וכן נקודות הפלויזים
 האור שהוא שלם בכל חלקיו והכלי אין בה רק פשירות בלבד
 והקודס הרביעיית הטוללת ו' נקודות כנ"ל האור שבו סס ו'
 נקודות החחיתיים שלימות בלבד והכלי הוא ו' חלקים של חלק
 פשירות הראיה אל הכלי האור התיקון. באופן כי כו"א היה אז
 ו' נקודות במתן ו' של ה"ה"ה וסס מדעת פד יסוד כי ריה סס
 מרי פלגי נישא ונתשרין לא' ונחלאו שהם ו' נקודות כמבואר
 אלאינו ואז האקודס של נקבה היה בוסף יסוד דז"א כסוד
 העסרה פלמה דיסוד בחי' נקודה ו' אלו פסרה בראש לריק
 שהוא היסוד. וכבר בארט לפיל כי אז האקודס סימה בחי'
 כתר שבה וע"כ נקרא עסרה כי כתר ועסרה הכל הבנה א'
 כי עסרה לשון סונב כמו פיסרים את דוד ולאשו וכתר חלשן
 רשע מכחיר את הלידי ומלשן ססרס כי בחרת מקף את
 כד'

פרטים רבים אחרים ובהכרח כי הונחה כל הבחי' הג"ל יהיו
 כענין מדריגות בטקבא (ג). ותחלה נבאר כל פרטים שם בומן
 הא' שהוא זמן קשנה ופרטיו הם כד' אפ"פ שיש בכל פרט
 מהם פרטים אחרים יותר בפרטות ונחמל לבאר שגיש (אכה)
 בענה לאה המלכים ילאו ג"ר שהם א"א ואז"א שלימים ב"ים
 אך היו מבחי' ב"ן לבד שהוא בחי' נפש וגם הכלים לכל א'
 אך לא היו מחוקקים בבחי' פרוף כיון שלא בא עדין שם
 מ"ה החדש והז"א בבחי' ויק לבד דב"ן פלמות וכלים ובלי
 תיקון פרוף. ותיקבא יולאת בבחי' סס' א' לבד פלמות וכלים
 משם ב"ן ובעת התיקון פתיח א"א ואז"א נחוסף בהם תיקון

הגהות וביאורים (א) יא"י : (ב) שין סדר הפלות מ' שופרים דמות ח"י נשים דנוקבא דז"א מ"א : (ג) לא מ"י אחא : (ד) יא"י מ"י ז"א : (ה) ס' דכס פנואר כשפ"כ דרוש כפ"ר מ"ד דפתיחה סל בגדול כמדר והנחא מהחיל כיון לאס יע"ה (ושין סדר ל"ר סיה) וא"כ מ"ה כלל
 שבגבורות קבות דלאס לוקחת מ"י ז"א הוא משילה סלל בגדול כ"י פ"י סכנישניו (פלה כחכב סל הסמירה כנר נגמר סרנוש ויהא מ"י אורות הכושר חז"ל סקל
 קודם כחכבס וכנודע דער מילה כחכבס סכל כוז פושרין דרחור. ומ"ה ומחוקקות לוקחת מ"י אחא הוא פלמל כחכבס פלמו ולא פשהלג כביעות ונגדורח וכוניסס
 פ"ל לאס ויכל ונכטי סלוף להר חכ נקרא חיותק לב אפנס כחל קרא קבות כעין מה שזריכ לקבל מ"י הקיטש שסר (ושין ספ"כ דרוש ר"ה ס"ל פסור וכוניסס
 מ"ה) זב נז"ה (פ"ד סונוס כריט. סקן ששון : (1) שין מ"ה דפ"ר מ"א : (2) כ"ל ואח"כ הקבות : (ח) לא שתיקן : (ט) ח"ה שין פנו"ר וק"ח ס"כ :
 (1) סיכה רחל ילאה ככ"י : (יא) כל סלל קב"כ : (יב) ג"ל כושרין : (יג) אוד וזל העפה דפתיחו כנ"א ש"ן כנוקבא עולב פ"ד חוקבא כמכר כשפ"כ נפחות
 שבה בבחי' הכוח הוא בחי' טבא' דמולת דכל גבור כנודע. א"ל נוקבא הכרטיה דבחי' כסר ד"ל פוליס שטיס יעד ולוקחת מושרין חוקבא וז"ל. סקן ששון :
 (יד) ב' : (טו) כנ"ל לא כביח' וז' וז' המלי' ד"ס ע"ג אחא מ' שין מנס : (טז) ד"ל לכן : (יז) ד"ל א"כ כן ח' ח"י ח"י חלקי אור : (יח) ז"ל אש"ס. סקן ששון :

אוצר החכמה

הג'י' איהם נחמתי ק"ם כחמסר ג' שחמ פ"ב ס"ג מ"ס :
 (ג' ע"א) ואח"כ (ה) פ"י הנחמ תפלין דיד יסין
 להפריך הקל"י מכלים דכ"י שס
 פ"טו' יו"ן ויעקב ורחל החלומות דבריהם וגם מכלים דכמב"ד
 תג"ח שס פ"טו' עתיק וטקבא וא"א וטק' וא"א ויס"א
 החלומות החלומות דלירה וגם מכלים דכמב"ד תג"ח
 שס פ"טו' עתיק וטק' וא"א וטק' וא"א ויס"א דפנימיות
 החלומות דפשיה. ועל ידי הכרעה יכוין להפריך שוחין מחוג
 דחיות השלמות עם נרנח"י דנפש לנה"י החלומות החלומות
 דכריאה :

גם יכוין להפריך שוחין מחוג דחיות השלמות עם נרנח"י
 דרוח נחמה חיה יחדה לפרטוי כמב"ד תג"ח החלומות
 החלומות דלירה. גם יכוין להפריך שוחין מחוג דשחיות
 דפנימיות השלמות עם נרנח"י דרוח נחמה חיה יחדה
 לפרטוי כמב"ד תג"ח דפנימיות החלומות החלומות דפשיה :
 ואח"כ פ"י הנחמ תפלין דראש יכוין להפריך הקל"י שס
 מכלים דנה"י שס פ"טו' יו"ן ויעקב ורחל
 החלומות החלומות דל"י וגם מכלים דכמב"ד תג"ח
 שס פ"טו' עתיק וטק' וא"א וטק' וא"א ויס"א החלומות
 החלומות דכריאה. וגם מכלים דכמב"ד תג"ח שס פ"טו'
 עתיק וטק' וא"א וטק' וא"א ויס"א דפנימיות החלומות
 דלירה וכוין להפריך שוחין מחוג דחיות השלמות עם כל
 הנרנח"י דנרנח"י לפרטוי כמב"ד תג"ח נה"י החלומות
 דא"י"ש החלומות דלילות. גם יכוין להפריך שוחין מחוג
 דחיות השלמות עם נרנח"י דרוח נחמה חיה יחדה לפרטוי
 כמב"ד תג"ח החלומות דכריאה :

גם יכוין להפריך שוחין מחוג דשחיות דפנימיות השלמות
 עם נרנח"י דרוח נחמה חיה יחדה לפרטוי כמב"ד
 תג"ח דפנימיות החלומות דכריאה :

הרי"י כה נקטנו חלומות ופנימיות החלומות דפשיה ודלירה
 החלומות החלומות דכריאה החלומות שס פ"טו'
 דא"י"ש החלומות דל"י ע"י אלו כמלוא משחיות ואח"כ פ"י
 הדיבור שהוא מ"ש של התפלה נחקן פנימיות החלומות
 (ג' ע"ב) דפנימיות דא"י"ש באופן זה. והפנין הוא כי פ"י
 אחריה סדר הקרבנות שס כפשיה שהיא בחי' נפש והיא שס
 ב"ן וא"ת ה' אחרונה דהו"ה הכולל יכוין לברר מתקן (בשמים)
 הכלים הפנימיים דכלים החלומות המלכים שפלו לחלומות
 דפנימיות דפשיה ומנחמת לורות דנפש דרפ"ח ניטלין שפלו
 פשיה והו"ה פ"י חוג הכלים הפנימיים דכלים החלומות
 דפרטוי האלילות המלכותיים כפרטוי פרטוי חלומות
 דפנימיות דפשיה וגם פ"י הכלים הפנימיים דכלים החלומות
 דשוחין חו"ן דל"י שירדו גם הם לברר כמ"ל והוא כי פשיה
 לסיקון השמים יכוין להפריך אור מלכות דכמה דא"ק :
 והנה ידוע ממש"ה הרב ז"ל בדרוש ששי מדרשו' הק"ם
 כביאור מלש ששם וכן כביאור מלש ישראל שגריך
 לכיון כמלש ששם להפריך לטק' אור מ' החסות דא"ת
 ובמלש ישראל להפריך ל"א אור משי"ד א"ל שס תג"ח
 דא"ת דוגמת הארה שששכנו לטקבא כמלש ששם. וכן כמב
 ג"ר ככ"ח כשער האברה פ"ב שגריך להפריך לטקבא שוחין
 דא"ת דויקה עם נה"י דכוננה מן פ' רבתי שס ו'
 תחטות דא"ת שהיא תכוננה פלמה הק"ן ו"ה דא"ת פ"ס
 וכן כמלש מקומה כמב"ד כן נראה שגריך להפריך לה ללם
 דשוחין דויקה דוגמת מה שגריך להפריך ל"א כמלש ישראל
 כפי אותה סק"ש אלא שהיא מכלי החלוק דויקה נרנח"י דנפש
 דרוח. ונראה כי ה' ידוע הם נפש והגלשה ו"ו עם הכ"ן הם
 כרות והס"ג עם הגשה לוחיות ו"ד ה' ו"י ה' הם כמלש
 דנפש וארבע לוחיות י"א"י דפ"ג כמלש אחד הם

החיה כח' בדרוש טליתם (ב) :
 וצריך להבין מי היא זאת הטק' אם היא המלך סגפתי
 שסא שס ב"ן או אם היא המלכות דכל ה' מלכים
 כי שס כפ"ב משער הנסירה כמב"ד כי בירורי מלך סגפתי
 שסא שס ב"ן שולים נטק' ובירורי הגשה מלכים שס פ"ב
 ס"ג מ"ס שולים ב"א לעורר המ"ד ונראה שסא סמליות
 דכל ה' מלכים (ג) :

ת"ן ע"א) גם מ"ס הרב ז"ל בדרוש ד' דק"ש כי שס
 ערך המוחין שלוקח ה"א כ' הוא ערך
 סיווג האור של אותה החפלה או יעקב עם רחל או ישראל
 עם לאה או יעקב עם לאה פ"ס. נראה מה שמשיל הק"ם
 דשחיות להפילה המנחה הוא שכלבד שחשבתה פייס המוחין
 מכלי פנימי החלומות דעתיק אלא שגם נמשכת פייס כמל
 יחד הק"ם דשחיות מכלי האמשי החלומות דעתיק ודא"א
 ודא"א לפס שוחין דו"ק לכלי האמשי דכלי סגפתי חו"ן
 ולכן בשחיות הוא זיווג דיעקב ורחל דכלי סגפתי אבל כמנחה
 אינם אלא דכלי האמשי. ואפשר שזיווג דישראל ולא כמנחה
 הם דכלי סגפתי מלבד יעקב ורחל דכלי האמשי כי ששור
 שוחין דו"ק דגולות דכלי סגפתי כשישור שוחין שלמים בכלי
 האמשי ו"ן דג"ר דג"ר דו"ק. א"תל בעגולת בכל אחר
 דא"א כמנחה היא הטק' הכוללת הגתקתה כממשך כל הא"ד
 ששם שנסירטה בלילה ואפשר שלכך אין כרכם כהניס כמנחה
 כי כל פנחה של המנחה היא בכלי האמשי דל' דללם דנה"י
 דכללית דכל הכ"ד ופ"ס שהיא כפנחה כוללת ללם שלם כיון
 שברכה כהניס היא כמ"י ללמים הפנימיים דנח"י ודג"ד
 דכללות אינם נמשכים כי אם אחר המשכה בכלי הפנימי דל'
 דללם דנה"י כממשך כפפילה שחיות וכתי שחשם כפ"א משער
 שוחין בריש תפילה חיה כז"א ו' מלכות או ו' כסרים של
 סו"ק ס' ואח"ך כמחין דג"ר בלו לו כל הג"ר שבו כל ה'
 כוללת משער ואז בלו המקוק דל"מ דללם כו' פ"ס :
 מ"ש כשער המוחין פ"ס כי אחר הכסירה שולים ו"ן
 ל"א"ל ומחדושים וטמן לה רוחא היא סק' סטול
 דכל הכ"ד ששם שנסירטה כמלוא האילה אבל טק' דשחיות
 דכל תפלה לריך לששום לה כלי ורוחא אחר הכסירה
 כפשיה (ד) :

בעמידה שקיבל ז"א שוחין דשמה מבינס דיש"ס
 כנסירה טמן לטק' כלי החלוק של דבחי'
 סימקה והוא לה בחי' נשמה א"ב האויות דבחי' אויות שקיבל
 הוא מאו"א ונתן בחי' מספרם לטק' הוא כי כשם הכסירה
 יולא זה המספר דבחי' הפרטוק הפנימי שלו ומחלבים כפרטוק
 החלוק דויקה וניסחים לה וכמ"ס כשער התפלה פ"א יפ"ס :

היחורים והאויות שכתפלות הם דמב"ד דכל פרס פ"י
 דשמה וכן דכל המלוא אבל זיווג דו"ק פ"י
 יסוד כמחשון אפשר שאינו נשמה רק פ"י מלוח שרה ורכיה
 ואפשר שהזוונים הנ"י שכתפלות הם הזיווג דליק כרשוא
 שס ככל פרטוק כטוד דוגמת ו' ימי בראשית כי כרי א"ל
 כמ"ן השולים פמה לריך להם כל סדר ימי בראשית וכן מה
 שאור כעגם ככחינה הפרטוקים הפלוגים עד פמה לא נסאן
 ופשה שולים אלו עד פ"ב ס"ג דא"ק ומחדושים מב"ד דא"ק
 להזיא שס מ"ה החשם שכעגד בירורים אלו שפלו חיה סיווג
 נקרא ליק כרשוא כטוד וכן הוא בכל פרטוק ומסחיס
 שס עד למחר ואז יולאים מחוקקים נמלח כי הששם כממשך
 לא"י"ש ככל זים כשגרי וכפפילה לרוד וכקיה אל ה' איט
 סכבידורים שפלו כחיות יוס (ה) אלא מהבידורים של יוס
 הקודם ו"ל מחול (ו) לשבחה וי"ש ומסס לחול ומכללות
 לפרטות :

ק"ש דיוגר (י) דחול בישראל להפריך כ"ר דנרנח"י דשמה
 דהייט

הנהגות ובחירות (ה) פרס דק"א פ"א : (ב) פ"ן לפ"ל ד' פ"ד ד"ס וכמספרים לפני כ"ר ופרס סס : (ג) פ"ן מוח וקל"ה פ"ב כמלש ככלל אחר ספרים
 כמלש ק"ס ה' : (ד) מוח דק"א פ"י : (ה) פ"י כפ"ד וק"א פ"ב דרוח סכסכה פ"ס כמספרם סס פ"ה דפרס חלל ופרס פריס : כל
 שם מספר ס' כ"ס על סיווג והשיגור חלום : (א) פ"ן פרס דק"א : (ב) פ"ן פרס דק"א פ"ב דוקניג פ"ס :

נגסר ספי' ה' והוא פלגוף ה' :

ואחרי ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דא"ל מחוך עשרה פרטופי ח"ל והאמתות והחסדים שבהם עומדים ע"ג ריטא ח"ל והביטות ונבורות שבהם מתפשטים בעשרה פרטופי לאה ורחל כי כתב"ד וחג"ח דלמי המוחין הם מתלבשים בלאה והם רנח"י ונה"י שהם הגשפ דלמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יט"ן לנכור לאה מן כתב"ד חג"ח ולפי שזו אפשר לנכור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ח"ל שהוא תשלוס הכרנח"י כי לא היה בה רק גשפ נה"י דלמי כל המוחין ולריך שתקבל כל המוחין דאחור לכן יט"ן להמשיך הביטות ונבורות רכחב"ד חג"ח דלמי כל המוחין דעשרה פרטופי ז"ל רב"ן לכפי' כתר דפרטוף הגסר דרחל ולנכור אותו ולהשאר עם המוחין הראשון אליו יתורה יחידה ולהמשיך השאר לתבמה דכתב במלה לחיים ולנכור אותו ובמלת מלך בינה וכן עדי"ן כל ה"ם לפרטוף הכתר דרחל בעשר ביטות זכרע :

ועי הושר מסתלקים המוחין מהטוף ושילום לח"ן עם חכמות וחסדים כמכר כבוטות הושר ונמשכן מוחין דפיס ומתפשטים המוחין דא"ל דאחור דפרטופי אחר דז"ל במקום שהיו ומוחין החדש' דפיס דפרטוף דפי' ח"ל ונגנה ועדל פרטוף כתר דפיס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד חג"ח דפיס דז"ל ונגסר ונמלאו פרטוף כתר דרחל אחר הושר י"ד גבורות ז' גבורות קשות באחורי הכתר ח' מתוקות נפיס דכתב . וביזס ב' תון מכוונה החיטונות (ס' ע"א) יט"ן בפנימיות במלת באהבה לסלק הגבורות דכתב"ד חג"ח מפרטוף כתר דאחור דרחל ולהשתלט עם המוחין דאחור דז"ל למ"ד ומ"ן לח"ל ולזווגם ולהמשיך מוחין חדשים מתוקים מזווגם ולהמשיכם עם המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ואחור דעשרה פרטופי אחר ח"ל ולהמשיך ע"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד חג"ח דהמוחין חדשים נה יפיס לפנים ואחור דפרטופי כתר דאחור דרחל ממש ומשיך גם גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לפנים ואחור דפרטוף חכמה דאחור דרחל :

ואחרי ע"י הושר דיום ב' מלכד כוונת החיטונות יט"ן בפנימיות בתקיעה דאשונה לסלק המוחין דפיס שנמשכו בז"ל בתקיעות ביום א' ולהפלוסם עם הגבורות דכתב"ד חג"ח שלהם שבפרטוף כתר דפיס דרחל ויבדורי דפיס דפיס למ"ד ומ"ן לח"ל ולזווגם ולהמשיך מוחין חדשים מתוקים מזווגם ולחזור להמשיך ב' בחי' המוחין האכזר לאחור ופיס דעשרה פרטופי דפיס דז"ל ולהמשיך ע"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד חג"ח שלהם לפנים ואחור דפרטוף כתר דפיס דרחל ומן הכתר המכר ימשיך גם גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לאחור ופיס הפרטוף חכמה דפיס דרחל :

ונמצא כי בשני ימים נמכרו בז"ל ארבע בחי' מוחין ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד וחג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבורות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בשך ביום ב' והרי עשה ביום ב' אחר התקיעות יש פנים ואחור דפרטוף חכמה דאחור דפיס דרחל י"ב גבורות וכן בשנים ואחור דפרטוף חכמה דפיס דפיסיות י"ב גבורות והם כ"ד וכן (ב) עדי"ן בחיטונות . אלא שבמקום עשרה גבורות הם ה' גבורות באחור וה' פנים וביום ד' הם ד' וביזס ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יט"ן להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת וחג"ח והם נפילות מן אחר ופיס דפרטוף חכמה דאחור דרחל לאחור ופיס דפרטוף בינה דאחור דרחל ולנכור אותו בי"א ביטות זכרע ס' :

שגשם ביטול אחיחס לגמרי ואז ביום שבוטות נמשך הגסר וכה' כ"ז נספר הכוונת וסנה אם היינו מחזנים בתנחה דיום א' דספח שחל בשבת להמשיך המוחין דכתב היה מסבסל אחיחס החיטונים ביום האור לגמרי ואין כן ריזן המאליל כי כל זה הוא לחקן חטא ארה"ר שהיה בגשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בסרך חיטונות העולמות הנקרא בכללות גבורה שכר"ה נבראו שהוא שחל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחן המ"ס ימים לאס לאס ולפיכך אין לכוין באותה המנהג כגלע"ד והאפי"כ עדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי . וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אוחס הת"ס ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלכד סנה השמר בלכד ואין עוד כי כל מדריגה שגשם בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אוחה מדריגה של אותו יום כי אין כל מדריגה נשלם עד תשלוס כל המ"ס ימים כח"ס בדרות ז' שהוא דחש א' של סעומר דיטר המתחיל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמונית כו' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני עולמה והתפלות ושאר המלות כל א' בפ"ס אמת ונטון הדבר בשאר ישת הסנה אבל בימים אלו שבאו לחקן חטא ארה"ר אינו כן וכ"כ בדרת י"ב ד"ה ענין כל המ"ס ימים וכן בדרת ז' נכס לפי שא"ל שדונוט ז"ן עד היות ז' ססירות אלו בטיים ומתוקנים ואח"כ נליל שבוטות אין נמשכין המוחין דכתב מא"ל עד אחר ספובילה שסה נמשכין שרשי ד' מוחין שככתב דישו"ס ודא"ל דז"ל וכל אלו המוחין שנמשכו בעומר וכליל שבוטות הם המוחין דאחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטות לריך לכוין במלת באהבה של העמידה ואילך להמשיך המוחין דפיס מישו"ס ומא"ל ומא"ל עד סוף המוסף ואז מדווגים ז"ן זווג דנדלות :

ובענין הגלות בימי העומר לריך להארר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ס וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כח"ס קלה מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) במ"ח כי ענין המוחין של השומר בפני עולמה וענין השמדות בפני עולמה ואינם דומין זל"ז ובחי' יום דמ"ס דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונשתפתי ספק גדול אם חל יום מ"ס בשבת אם מוחר לגלח במ"ח ולא אפשרת לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא ייתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבוטות כחמה ימים :

ונחזור לענין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמימי מלכת שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחיטונות ואח"כ משס ואילך עד פרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנכור שני פרטופים המתייחסים לאותו יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המוחין דפיס לפרטוף הפנים דאוחו יום דרחל וזה סדרן והא"ס שגנזי מזרי ורבותו כ"ז הם דברים פשוטים אפי"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת העמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל ביניהם אלא בענין הרי"ז והכסירה כן נראה מפשט שפר הכוונה כטרע וש"ן שינוי אלא בענין הכסירה שאין נגסר ביום א' אלא פרטוף הכתר דטקבא וביום ב' פרטוף החכמה וכעדי"ן בשאר הימים ונמלאו שרריך לכוין לבנות כל פרטופי הגוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ועי"ז הבנין דיום דטקבא נחוסף בכל ספי' ט' ססירות החסרים לה וגטעיה פרטוף נמער כי הכתר דטק' סנכסר ביום א' הוא שהיה עומד אחורי חלי החחתון דמ"ח דז"ל ועשה נעשה פרטוף ונחמשק עד למטה וכעדי"ן כל ה"ם ע"ד כללות כל האלילות וככל יום

דגרות וביאררים (ה) י"א ביום א' : (ב) עדי"ן בחיטונות אלא כמקום כ"ז הם י"ב וביזס ג' עד דחמרו כו' עי"ן לכוין קודם אלא שבמקום שג"ס :

דעתיק כפיכוד המ' וסנפיה וכמוכר שם כי אחר פיצור שני
 דחילויות החחיל תיקון הפנימיות וכמוכר בשער הכוזבת וכו'
 ו"ח (ע"ב ע"ב) כי ביוה"כ נחקן הפנימיות ודממשמש בסוף
 פרק ו' משער אנ"ך. ודע כי החילופים הנחקן ברה"ט הוא
 ב' פרטופי נה"י ותג"ח הבוללים דא"ק והפנימיות הנחקן
 ביוה"כ הוא פרטוף כבינה דא"ק וכמוכר בפ"ה משער אח"ס
 כי יה"כ באזון דא"ק אלה שאפשר כי החילויות הוא ה"י
 ותג"ח (דנה"י ותג"ח סכ"י) ותכ"ץ דא"ק והפנימיות הוא
 הכב"ד לכל פרט או אפשר כי החילויות הוא פרטוף כל
 א"ק אחרות וכלים והפנימיות הוא בד' שרשי הגרנח"י שנכתר
 דא"ק וכמוכר בפ' כמוכר כי יה"כ הוא כחות השמש :

ד"ע (ב) כי הטק' העולם בחפלות של יוה"כ קודם ה"ח
 עד כתר דאמא אינה הגוף' הפרכים רחל מלך ה"ז'
 ד"ח אלה הוא הנקודה החמישית דל"י הנק' בכללות טקבא
 ד"ח אבל היא כלולה מכל הפרטופים ומכל השולמות והיא
 באפוקת פ"י הנשים פ"י מטות שאין הזמן גרמא והיא בת
 זוג ד"ח ומודווג עמה פ"י קיום מטות עונה כטדפ
 וכ"כ הרב ז"ל כי עיקר החפנית ביוה"כ הוא לפנים כי
 בחינתם היא הפולה. ויעקב דחל אנגרים כר"ה ויוה"כ
 הם כללות כל שלם האלילות עם כל ב"י"פ אקרא יעקב
 בערך כללה א"ק כטדפ :

נכון לוטר זה קודם תקיעת שופר וכן גוהנים קק
 ספרדים בבית א"י שבירושלם עדיק תובביא

הנה כבר ערע כי שם טעם מטות האופר הוא לשרר
 הלבנות הישרים בהרדמה תלום ה"ל"ר וכן עשה
 היתקם שפר בעיר והעם לא יתרו. לכן נחפשה דרכים
 ונתקורה כי הן בשוטות שלחה אמת זה כמה וכמה שנים
 רבים והגדיק אבד למטרותיה ולכן כל נמח פניו בחפלותיו
 שהיה בטובה שלימה לפדות את האכיסה ויטלי הקדושה
 מהכלות ולתברא בית אסורים דילה כמ"ש בחקונים על
 פסוק וימן כה וכה אי אית מאן דיתער כתיובתא לתברא
 בית אסורים דילה לאמר לאסורים לאו אי אית מאן דקרא
 ליה כתיובתא דיתחיר קב"ה שכיתא לגביה אלה פולחן
 טוחן כללותן ביומא דר"ה ויוה"כ ככלבין הב לגא מאני
 שליחה וכפרה כתבט לחיים ואטן עוי פנים כו' וליס מאן
 דקרא ליה כתיובתא דיתחיר קב"ה שכיתא לגביה וכל אים
 סדא אים דבר ה' לבו יחל בקרבן מפחד ה' ומחדר גאוס
 וימן אל לבו כי היום יביאו את דיט לתשפט לפני מ"ה
 הקב"ה שופט כל הארץ מגופו ומבניו וממוט מעשה אים
 ופקודתו ועליותיו ומשבתו ותחבולתו שהוא יודע כל
 המלותם לב ואין לריך לפניו לא עדים ולא ראה כי הוא
 הדין הוא עד והוא בכל דין ויראה ופחד יבא בו לאמר מה
 אעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אשיכט ובכן בעיניו יראה
 ולבבו יבין ויפשט במעשיו וכרנפ קמן פניו יחוו למטא
 עוט מלדו אלף ורנבה מימיו ויפרט כמעט שער על כמה
 לאזין וכפרט האליים בלב כגן לא שגא את אחך בלבבך
 לא תקום ולא תסור לא מאמן ולא תקפן ועשן ליראה
 (ע"ב ע"א) את ה' לאהבה אותו ללכת בדרכיו ושנה דואהבת
 לרעד כמוך שהוא כלל גדול בתורה והיא היא שהחריבה את
 כפיט ועדיין לא נטהרט מנגע לרעת עון שאלת הנס ולשן
 הרע הקשה מע"י ונ"ג וש"ד וכיוולא מעבירות קלות ומחורות
 כביר מלאה ידיט ועל זה ידוו כל הדווים האם לכך טאר
 האדם לעבור על רעון וולרו מ"י או שחא החיים והשלם
 דשתייא מיהב יחבי לאבד הזמן להביל וריק והלא האדם
 עידון ע"כ הרגשים ותובעים ממש כמה הולא כל רנפ לא
 ירפט וכפרט עון ביטול תורה העולה על סלנה על מה
 אבדה הארץ עליונה ותחפונה ופחלת דיט של האדם הוא על
 ר"ס

הכלל בימים שיש בהם נעטפי לולב לאפוקי שבת חמ"ט .
 ובשמיני חג עולת אטו מכיונים בכמר לכד כידוע ואלו
 מחוללים נכון מערכות דליל ב' שלאחר התג כנוכר בהקדמה
 דנ"ס ונלש"ד דשכל בשבת ליל ב' שלאחר התג שיש לטיון
 כמחמת טש"ק בעמידה העליונה של השולמות כידוע ואח"כ
 לפיו בכל קבלת שבת שחמו מחחיל ש"ק שב"ל הרב ח"ד
 חיים סינפו ז"ל בע"ס שם חרש) אלה בחי' הרי"ו לכד ונ"ע
 גדול כי גראה שהפרט גדול ביניהם א' שנחול הטוקבא שולה
 כנרישח וכר"ה אינה עולה אלה בזקופות והתם שולה
 בזקופות עד החזה והנא עד הכסר :

ב (ה) איך ילדק כונח בנין פרטופי יפקב ורחל הבא בדבור
 אחר חאל פלוין ואל"ך כמו בחול דהתם מדובר כששניהם
 שומדים מהחזה ולמעט זה מפנים וזה מאחור והנא היא
 פלחה עד הכתר ועוד דמעקרא בנין פרטוף יפקב הבא
 למחי אלטרך בשלמא בחול הואיל ותכלית כונח בנין פרטופי
 הוא כדי שידווג עם רחל אבל הבא רחל אינה באה לפנים
 ואין לה זיוג ולאה הבאה לפנים לא להדווג עם יעקב אלה
 עם ישראל כמ"ס הרמ"ז או גאמר שמוכרח הוא להשגלות
 פרטוף יפקב כיון שנתפשטו מחין דאבא ב"ח :

ג מ"ס בנין הגסירה שביום א' נגסר פרטוף לאה וכתר
 דחל והלא רחל פלחה בזקופות עד כתר ד"ח ולקחה
 מקום לאה ואפשר ששגדוה הפרקים האמלפיים דאיתא
 חסר"ד ח"ח בהגדול הגבור והגורא ירדה עמהם :

ד מ"ס שחזרה לאה לפנים הוא במלך עזר כו' ז"ש שכבר
 כתב במקום אחר שחזרה לאה היא לעולם באל פלוין :

ה מ"ס בתלח ומגן להחשיך ללאה הארם הפשעה יודין
 שבי"ח ולחברם עם ג' אלפין שנתפשטו בה באלה אחרים
 ט' לפיכתיס ג' אל"ל כפנין מנ"ן ז"ע שהרי האלפין לא
 נחשטו בלאה אלה כרחל ועוד שחפשה יודין הס בתשעה
 ספירות ד"ח ולאה אינה אלה מהחזה ולמעלה ואין לומר
 שגדלת לאה כשיעור כל קומת ז"א ע"י נה"י דא"ח כתי
 רחל בחול זה אינו שהרי כבר נחלקו נה"י דא"ח מ"ח וחליים
 שהם חכמה ופיסרה דחמד עומדים על ראש ז"א למקיף
 וכינה ושיטרה דנבורה נחשטו כרחל ואינם יולאים אלה ע"י
 האשור ג' פ"ב דחיכוקים דס"ג כר"ה דפ"ב כסוכות דמ"ה
 כמ"ס או נראה שהוא כהושענא רבה שבו נעשים הנשקיים :
השופר היא מלה משניות שהיא בחילויות ואך כל להשלים
 משעה החפלה שהיא בפנימיות ז"ש אם ביום
 כ' דר"ה טסה השופר בחילויות מה טעמה השופר ביום א'
 בפנימיות שהיא לפחשיך לכתר דנוק' החילויות ז' גבורות
 מחוקות ו' גבורות לחכמה דפנימיות וכפי זה אין בחילויות
 רק גבורות ומחוק לבד ואין בו ד' בחינות כמו הפנימיות
 ולריך נבין ביסם ג' לנבור חכמה החילויות וכינה דפנימיות
 וכיום ד' כינה החילויות ודעת דפנימיות כו' וכתיב"כ נה"י"ס
 החילויות והי"מ דפנימיות אי! אם לריך לכוין כנרחה אבות
 דיום כ' לנבור כתר וחכמה החילויות והחמה דפנימיות
 וכשופר נחשכים ז' גבורות מחוקות א' שארית ככתר ושעה
 יורדים לחכמה :

מליך שני דר"ה עד ש"ע ז"ש אם יסל לומר כרכת
 התפל וכן נראה שאין לומר תיקון חלום . בשופר
 דיום ראשון חזרים נה"י דאיתא ב"ח וחוד להחשיך לטוקביס
 גבורות כיוולא כראשונות ל"ל כי חזרים להתדבק אב"ח :
ודע כי החילויות והפנימיות הגזכר בשני ימים דר"ה
 שניהם הם החילויות הטולל הגזכר כשער כ"ח שער
 הפיכוכים אשר תקונם היה ע"י א"ח וא"ח בעבור
 ה"י"ב ופ' :

ביום הכשרים הוא תיקון הפנימיות הטולל הגזכר בשער
 הג"ל אשר תקוט היה ע"י ס"ם דא"ח וע"י ז"ח

הגהות וביאורים (ה) פרטוף דק' טע"ג : (ג) פרטוף דק' ל"ד פ"ב :

בְּרוּךְ יְהוָה יֵיה יְהוּ יְהוּה יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא וְאוּ
יוֹד הָא וְאוּ הָא יִסוּד לְאִבָּהּ הַמְאִיר בְּזו"א הַנֶּקֶד

יְהוָה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה לְיִסוּד דְּזו"א הַנֶּקֶד

הַיְהוּה יֵיה יְהוּה יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא
מִבְּהַיְהוּה יֵיה יְהוּה יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא

וְהוּא מְאִיר לְנוֹק' שְׂהִיא וְיִתְעַלֶּה הַשֶּׁפֶע פֶּד יִסוּדֵה הַנֶּקֶד וְעַד

היכלות דליל ר"ה הם ביססו"ת דבריאה

יכין מטבע הברכה עד מלך העולם ולהכניס ללס דמוחין פנימי ומקיף בחכ"ד
דז"א כידוע

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה
בְּדָבָרָיו הַיִּכָּל לְבַנְתָּ הַסְּפִיר דִּישְׁסו"ת דְּבְרִיָּאָה מִעֲרִיב עֲרָבִים
בְּחֻכְמָה. אֲלִילוֹת פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה בְּרִיָּאָה מְשֻׁנָּה
עֲתִים. יִלְרֵה וּמַחְדִּיף אֶת־הַזְּמַנִּים עֲשִׂיה וּמְסִידֵר אֶת־
הַכּוֹכָבִים. ז' כּוֹכְבֵי לַחַת בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ בְּרִצּוֹנוֹ.
בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֲשָׁה. וְחֲשָׁה
מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וְלַיְלָה קִלְקָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין
יוֹם וּבֵין קִלְקָה. הוּא הַיִּסוּד הַרְקִיעַ הַמַּבְדִּיל בֵּין מִיַּם לְמִיַּם וְהוּא יְהוָה יִתְעַלֶּה
יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה צְבָאוֹת שְׂמוֹ ה' הוּא יִסוּד הַכּוֹלֵל נו"ה עֲמוֹ הַנֶּקֶד לְבָאוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה
מִבְּהַיְהוּה יֵיה יְהוּה יוֹד יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא יוֹד הָא

ברכה זו היכל אהבה מסד דיססו"ת דבריאה:

סידור תפלה להרש"ש

אֱלֹהִים	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אֱלֹהֵינוּ	יְהוָה יְהוָה יְהוָה

מגופא דז"א
ל'ק
זה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

יוד הא ואו הא

יוד יוד הא יוד הא ואו הא
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

לו

מו

חכמה

לְחַיִּים גי' אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִי יוֹד י אֵן י

והם הספילין הנו' דכח דז"א הנק' חיים ור"ס ל"ז וסופי חכום מ"ו לרמז כי
מזוג ט"ז ס"ג דאו"א ילאו הספילין ויכוין להשאיר בכסר דכסר קולי היודין דז'
היות טס היודיין דנחח א' ופסאכ לחכמה דכסר :

אֱלֹהִים	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אֱלֹהֵינוּ	יְהוָה יְהוָה יְהוָה

מגופא דז"א
ל'ק
זה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

יכוין להספיל להשי"ת שזכרה זו שביא הדורמיטא
תהיה חכמת לחיים ולא למיטה מ"ו

סידור תפלה להרש"ש

חסד

בְּחַיִּים נִי אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה

והם הפילין שבמלח דז"ח שהם
 חב"ד החסידים והם שנקרא בכללות בחי'
 כ' טפרין ורעם ומסך נמשך הארה ללא
 בחי' ד' קטר של הפילין : ויכוין להשאיר
 ברעם הארה וְהָ דז' הוי"ו והם שלמס
 לחסד דכח דלחו' :

גבורה

בְּתַבְנֵנוּ יכוין להשאיר בחסד הכו'

חלק מיוון דז' הוי"ו עם
 היודין דנחמג' וסאחר לגבו' דכח' דלחו'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה

הוּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה הוּא יְהוָה
 הוּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה

הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה

הוּא יְהוָה יְהוָה

מגופא דז"ח וְהָ

והוּא יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה

הוּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה הוּא יְהוָה
 הוּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה

הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה

הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה
 הוּא יְהוָה הוּא יְהוָה יְהוָה

מגיפא דז"ח וְהָ

הוּא יְהוָה

יכוין להתפלל לז"ח שמהשפע הנשפע מזווג הפנימיות מחכמה לבי' ומסס לחסד
 ומסס ליסוד ומסס ימסך חיים נלחיים לנשמוסנו :

אֵי הֵהוּוּהָה

ג' כלי דכח דנוקבה

יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הה'

י יה יהו יהוה

סידור תפלה להרש"ש

מ

ס"ס

נלח

בספר יכין להשאר בגבו' הנו' חלק
 מוין דז' הויוס עס הפין דנחח
 ג' והשאר לת"ס דכח דאח'ו

חיים גי' אחיה יוספ אחיה מקי'

מכ"ד דנוק' וסס הפילין דיד
 דז"א וימשך מהס הארס לעסוס
 ספילין לראש רחל יכין להשאר בת"ס
 הוין דז' הויוס עס הוין דנחח ג'
 והשאר לנלח דכח דאח'ו

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

ו יהוה

יה

יהוה

ו יהוה

יה יה

ו יהוה

יה יה יה יה

יה יה יה יה

יהוה יהוה יהוה

יה יה יה יה

יה יה יה יה

יהוה יהוה יהוה

יה

מגוסא דז"א יה

יהו יהוה

יה

ו יהוה

יה

יה

יה יה

יה

ו יהוה

וה וה

ו יהוה

יה

ו יהוה

מגוסא דז"א יה

יהו יהוה

לג' כלי כתר דנוק' הנו"ל

לג' כלי כתר דנוק' הנו"ל

יוד הא ואו הה

יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו

יוד יוד הא יוד הא

יוד הא ואו הה

ואו יוד הא ואו הה

י יהו יהוה

י יהו יהוה

יכין להפלה שמהשפע הנשפע מזויג דחיל'ו מבי' לחסדו ומסס ליסודו ומסס
 ימשך חיים טובים לנפשותינו.

למען

סידור תפלה דהרש"ש

ולאמשי' עוד ט"ס עם הנקודה שבה נטלם כתר שלה ל"ס מאחורי צ"ש דת"ס דז"א ולקחת הנוק' כ"צ אחוון מז"א ובהם נטשין רמ"ח אצריה ומכללוחם נטשה כלי יסודה. וג"כ לוקחת ה"ג מנלפך והם המוחין שבה. וכללוחם שביסוד הם המ"ן שבה ועסה נטשה החותם הא' שבה הנק' ירושלים.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

י"ן ליר ודלת שביסודה גי' כ"צ **מנצפך** מ"ן שביסודה

בְּאֵהָבָה יכוין למסור עלמו עק"ה ולקבל דמב"ד ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן להיכל אהבה שבהיכל ק"ק דיסו"ת דברי'.

ולברר מבחינת כלים ורפ"ח אח' דפגים דפנימיו' דבינה דבינה דזו"ן

י	א	א	יוד	הי	וין	הי
ה	ד	ה	יוד	הי	ואו	הי
ו	נ	י	יוד	הא	ואו	הא
ה	י	ה	יוד	הה	וו	הה

רפ"ח

הי	וין	הי	יוד
הי	ואו	הי	יוד
הי	ואו	הי	יוד
הא	ואו	הא	יהודה יוד
יהודה	יהו	יהו	יה

ויכוין להעלות מ"ן מהיכל אהבה הנו' ומנרנח"י שלו ובערבית עד פרלו' גבורה דנוק' דזו"ן דאלי'

בשחרית עד פר' גבורה דזו"ן דאלי'   בחזרה לפר' גבו' דדעת דבינה דזו"ן.

במוסף דפר' גבו' דחכמה דזו"ן   בחזרה דפר' צי' דחכמה דזו"ן

דפנימיות דאלי' **ואו** מסתלקים מקז"א כ' ללמים דאחו' דאח'

בשחרית ומנחה וערבית דפר' צינות דיסו"ת

בחזרה דשחרית ומנחה דפר' חכמות וכתרים דיסו"ת

במוסף דפר' גבו' דאו"א פילאין   בחזרה דצי' דאו"א פילאין

ואז המו' דחכמות וחסדים דקודם החילוף דב' ללמים המלוכשים עם כללות

כלים דללם דאבא ונרנח"י שלהם מסתלקים מחוך נרחקן שהם הנה"י

בערבית ובשחרית ומנחה דצי' דיס"ס בחזרה דחו"כ דיס"ס במוסף דגבו'

דאבא בחזרה צינה דאבא ועומדים הם ונרחקן הנו' לאו"מ ע"ג רישא

דפר' הנו' דז"א והם מ"ה וכן דמ"ה.

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
וד י יו י	וד י יו י	וד י יו י

מו"ג חו"ג דחכמא	מו"ג חו"ג דחסד	מו"ג חו"ג דגבו'	מו"ג חו"ג דאבא
דאבא	דאבא	דאבא	דאבא
יוד הי ויו הי	אלף הי ויו הי	אלף הי ויו הי	אלף הי ויו הי
יוד הי ואו הי	אלף הי ואו הי	אלף הה וו הה	אלף הה וו הה
יוד הא ואו הא	אלף הא ואו הא	אלף הא וו הא	אלף הא וו הא
יוד הה וו הה	אלף הי וו הי	אלף הה וו הה	אלף ההואו הה

ע"ג רישא דז"א

ג' כלי חכמא דז"א	ג' כלי דעס דז"א	ג' כלי ציגא דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא אלף הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א ה י ה

ועתא מוחין דבי' יגבו' דב' נלמים הנו' דקודס המילוף המלוכסים עתא צכלים וללס דאי' שפס צ"ן ומ"ס דב"ן מלוכסים צפר' נה"י דבי' דסבו' צחזרה דחו"כ צמוסף דגבו' דאי' עי' צחזרה דבי' דאי' עי' פס הנרנח"י שלהם יכוין להמשיכס צי"ס דללאה וצי"ס נקודת אחו' דאחו' דפר' צי' דבי' דיעקב ורחל צחזרה וכו' כנו"ל ומתפשטים צסדר הזה כחצ"ד ח"ג וש"ע דת"ס ללאה וצ"ס דת"ס ונה"י צי"ס דיעקב ורחל.

מנלח והוד דעת"י הגנוזים (דף ג"ב ע"א) בחסד וגבורה דא"א וגורמין וזוגם אל א"א כ"ל. ואז נמשך מן המוחא סתימאה דא"א דרך חרי מולות דדיקנא אל מוחין דא"א המלבישים את חסד וגבורה דא"א הגנוזים תוך חכמה ובינה שלהם כנ"ל כי תרין פרקין עלאין שהם בחינות הידים דא"א הם בחינת חכמה ובינה דא"א ואלו תרין פרקין עלאין נקראי' אחסנתא דאבוי ואימיה כנ"ל באדרת האזינו דרל"ב ע"ב לפי שאלו תרין פרקין הגיבו לחלקם ונחלתם ומשם נמשכת טיפה אחת מא"א כלולה משתי טיפות ומהם נעשין תרין מוחין דחכמה ובינה בז"א. ואמנם תרין פרקין תחאין דחסד וגבורה דאריך שהם בחינת הורעות הממוזרים בשתי הכתפות אלו נשארן לחלקו דא"א כנ"ל ונעשין נשמה אלו ואלו נקראים תרין עטרין ואלו ירדו למטה ונחשו שניהם בסוד מוח השלישי של דעת דא"א הכלול מחסד וגבורה שהם תרין פרקין הנז' ולפי שהתרין עטרין הם מתרין פרקין תחאין וחכמה ובינה שבו נמשכו מתרין פרקין עלאין לכן מקום הדעת הוא תחת חכמה ובינה. ואם תאמר והרי אלו התרין עטרין הם תרין פרקין תחאין עלמס דא"א שירדו בתוך דעת דא"א וחכמה ובינה הם נמשכין מטיפה הנמשכת מאחסנתא דאבוי ואימיה. ואינו הם עלמס אלא טיפה הנמשכת מהם אם כן גדול כח הדעת מכח חכמה ובינה. והשואבה היא כי אלו שני עטרין אינן בז"א כמו שהם בלי התלבשות אבל בתחילה נהלבשו בתוך מוחא דא"א ובהיותם מלובשים הם ירדו למטה אבל חכמה ובינה שלו הם טיפין ממש שירדו מאוחס תרין פרקין הנקרא אחסנתא דאבוי ואימיה שהם יותר עליונים ובודאי כי יותר מאירים אלו העליונים מאוחס תרין עטרין כיון שירדו מלובשים אעפ"י שירדו הם עלמס ולא טיפות בלבד הכלל העולה הוא כי תרין מוחין חכמה ובינה דא"א הם טיפין המשכין מתרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דא"א והם הארה שלהם ולא הם עלמס ובתוך אלו הטיפין מלובשין גם כן הארת תרין פרקין עלאין דנלח והוד דעת"י הגנוזים בתרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דא"א כנ"ל ולא הם עלמס אבל הדעת מוח השלישי דא"א הוא מתרין פרקין תחאין דחסד וגבורה דא"א הם עלמס ולא הארתם אלא שהם מלובשים במוחין דאבא ודאימא כנ"ל. ובתוך אלו התרין פרקין דחסד וגבורה דאריך ירדו גם כן תרין פרקין תחאין דנלח והוד דעת"י גניזין בחיובם הם עלמס ולא הארתם והרי נחבאר איך ז"א נקשר גם עם עת"י בבחינת תרין פרקין תחאין דנלח והוד שלו והם עלמס נשמה אלו בתוך הדעת דא"א גם נחשו עמו על ידי חלי היסוד התחתון דעתיק ויעין הגנוז תוך חלי התחתון דת"ת דא"א אשר מינו נעשה הנגלה והכתר דא"א כנ"ל וכמו שנבאר בע"ה. ובה תבין מ"ש באדרת האזינו דרל"ב ע"א בענין מלחא דא"א וז"ל וכן האי מלחא חגלייתא מהעטרין מאריהון דדיעין כו' ומלח אוקימנא דאקרי נלח באחון רעשין כו', והענין הוא כי להיות תרין פרקין תחאין דנלח והוד דעת"י בבחינת נשמה אל הדעת דא"א לכן אשערו תמן במלחא דיליה שהוא כנגד מקום הדעת בבחינת הדיעין כנ"ל כי כל בחינות נלח והוד בכל מקום שהם הם דיין ונמלא כי הנלח נגלה במלח והנה נחבאר ענין הארבעה (ע"ב) מוחין דא"א שהם שתי טיפות הנמשכות מתרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דא"א שבתוך חכמה ובינה דאבא ואימא ואלו נקראים אחסנתא דאבוי ואימיה שנעשים בז"א בחינת חכמה ובינה שבו ועוד דעת כלול מתרין עטרין שהם תרין פרקין עלמס תחאין דחסד וגבורה דא"א כל זה בדרך קלרה. ואמנם להרחיב הדרוש הזה לריך שנבאר סוד התפילין וכדי לבארם לריך להבין דברי המאמר הנז' באדרת האזינו דרל"ב ע"ב שורה כ"ו וז"ל בחללא דנולגלת' נהיין תלת נהורין וחי תימא תלת ארבע איטן כמה דלמינ' אחסנתא דאבוי ואימיה והרין גניזין דילהון דמעטרין כולהו ברישיה ואיטן תפילין דרישא לבתר מתחברין בסטרוי ונהרין ועאלין בתלת חללי דנולגלתא כו'. כבר ביארתי לשון זה למעלה באדרת נשא דקל"ה ע"ב בענין אריאל דייא ואשא דייא ושא וע"ש. אך הענין הוא זה דע"כ כי באלו המוחין דא"א יש ששה בחינות הבחינה הראשונה היא בהיות אלו המוחין למעלה במקומם בתוך אבא ואימא במוחא פנימיים שלהם. הבחינה השנית היא כי על ידי אותה ההארה דמולא קדישא המאיר בהם כנ"ל נחוספה בהם הארה ומתנועץ אורם ויולא לחון בסוד אור המקיף כנגד המוחין הפנימיים כי

כבר הודעתיך כי כל אור כלול מפנימי ומקוף. הבחי' השלישית היא כי עוד נמשך הארתם עד למטה בכלת סוד יסוד דאימא ושם נכנס' בפנימיותם ומתלבשים שם בחיובם. הבחינה הרביעית היא כי שם נתעללה הארתם בתוך בסוד אור מקיף ע"ד הנ"ל והנה האור המקיף הזה הוא עיקר מליאות של האור המקיף דא"א העלמי שבו והוא עומד כאן למעלה בתוך נה"י דאימא ומכאן הוא בחינת אור מקיף אל רישא דא"א. הבחינה החמישית היא בדרתם למטה וכנסין הארתם בתוך פנימיות תלת חללי דנגלתא דרישא דא"א. והנה כל אלו הבחי' אינן בנו כח להשיגם. אבל הבחינה הששית יש בנו כח להשיגה. וענינה היא כי גם שם מתעללת הארת המוחין שבתוך שלשה חללי דנגלתא ויולא הארתם לחון בסוד אור המקיף גם כן מבחוץ וזו הבחינה ז' אשר אנו משיגים אותה היא סוד מלות תפילין ולכן נחייבנו במלוא זו כי יש בנו כח להשיגה. ומלוא כי ששת בחינות האלו הם שלשה פנימיים וכנגדם שלשה מקיפים ואל תחשוב כי ח"ו נעקרים ממקומם ויורדים למטה מדרגה אחר מדרגה אבל הכונה היא כי מחמ' ריבוי ההארה הנפלאה אשר בהם נחוסף בהם כח. ומאירים בכל ששת הבחינות הנז' ושרש כולם קייס במקומם כי דרך הקדושה להשאיר שורש במקומה אף על פי שיוצאת למטה ונמלא כי ששת הבחינות הנז' כולם קיימות ועומדות כאחד יחד כולם. ואמנם בענין הארבע מוחין עלמס יש הפרש בין אלו לאלו כי תרין מוחין הנקראים חכמה ובינה דא"א הם נמש' בו מן הארה הנמשכת בהם מן אותם תרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דאריך הגנוזין בו חכמה וחכמה דאבא ואימא כנ"ל והם עלמס עומדים למעלה במקומם אבל בחינת המוח השלישי הנקרא דעת כלול תרין עטרין הם עלמס ויולאין ונמשכים עד רישא דא"א הם עלמס עלמס ממש ולא הארתם בלבד אבל בחינתם תוך אבא ואימא נחלבשו שם מנח א"א ואחר התלבשם (ע"ב) שם ירדו למטה ונחלבשו תוך רישא דא"א כנ"ל. וזכור אל תשכח כי כל אור הפנימי נכנס בתחילה ואח"ך מכחו נחננץ האור ויולא בסוד מקיף ונמלא כי הפנימי הראשון קדם אל המקיף הראשון ואחר המקיף הא' נעשה הפנימי השני ואח"ך נעשה המקיף שבו ואח"כ הפנימי הג' ואח"ך המקיף הג' שהוא סוד התפילין כמו שנבאר למט' בע"ה וכל אלו הבחי' הם הארו' הנמשכו' זו מזו וזו מזו וכולם קיימות וכבר ביארתי במקום אחר שלשה בחינות הראשונות ולא אוכל עתה להאריך בהם כי אם נבאר עתה שלשה בחינות התחתונות שהם אור המקיף מתוך לנה"י דאימא אשר משם ממקומם נעשין בחינת אור המקיף האמתי על ר שא דא"א ובהיותם שם למעלה מקיפים מלמעלה על כל הנגלתא דא"א ועל המוחין הפנימיים שבו חללי דנגל' שהם הבחינה החמישית והוא מקיף וחסף על כלם מבחוץ ובהיותם שם הם בבחינה ארבעה מוחין נפרדים זה מזה ויזכר בהם היותם ארבעה מוחין ונקראים חכמה ובינה חסד וגבורה הנזכרים בהקמת בראשית ופ' ואחמקן ופ' נשא דקל"ה ע"ב בענין אריאל דייא ואשא דייא ביארתי באורך לשון המאמר ההוא איך בסוד אור המקיף העליון הזה הם ארבע מוחין כנז' ובהנכנסם אח"כ בבחינה החמישית בו תלת חללי דנגלתא דא"א נעשין שלשה מוח דלבד כי נתחברו תרין עטרין ונעשו חד מוחא דדעת ואל זה רמו מאמר אדרת האזינו הנ"ל דרל"ב ע"ב. שהזכיר שתי בחינות האחת הוא ענין אור המקיף הנקרא בשם תפילין דרישא אעפ"י שהוא יותר עליון עכ"ז כיון שדומה אל אור המקיף התחתון דתפילין כנ"ל והוא המושג אלינו לכן קראו בשם תפילין דרישא ואח"כ כנגד הפנימי אשר לבתר מתחבראן בסטרוי ונהרין ועאלין בתלת חללי דנגלתא כו' והיא הבחינה הה' הנ"ל:

ונבאר

עתה ענין זו הבחינה החמישית שהם המוחין הפנימיים האמתיים דא"א ובו יתבאר למה נעשו שלשה מוחין בלבד. הנה ביארנו לעיל כי כל אלו הבחינות קיימות יחד כולן. והנה מן הבחינה הרביעית שהיא אור מקיף האמתי של כל רישא דא"א היותם למעלה מבחוץ של נה"י דאימא עלאה כנ"ל. והנה זה האור המקיף הנז' נשאר שם תמיד ונמשכה קלת הארה ממנו מכל ארבעה מוחין אשר שם מקיפים וכלו להימשך ולהיכנס בסוד אור פנימי דמוחין דא"א והם עלמס נשארן למעלה ואז ירדו ונמשכו ונשחלשלו שלשה נה"י של אימא למטה והלבישו את המוחין הפנימיים האלו שנמשכו מן האור המקיף כנז' ובהיותם מלובשים

המוחין הפנימיים הגנוזים (דף ג"ב ע"א) בחסד וגבורה דא"א וגורמין וזוגם אל א"א כנ"ל. ואז נמשך מן המוחא סתימאה דא"א דרך חרי מולות דדיקנא אל מוחין דא"א המלבישים את חסד וגבורה דא"א הגנוזים תוך חכמה ובינה שלהם כנ"ל כי תרין פרקין עלאין שהם בחינות הידים דא"א הם בחינת חכמה ובינה דא"א ואלו תרין פרקין עלאין נקראי' אחסנתא דאבוי ואימיה כנ"ל באדרת האזינו דרל"ב ע"ב לפי שאלו תרין פרקין הגיבו לחלקם ונחלתם ומשם נמשכת טיפה אחת מא"א כלולה משתי טיפות ומהם נעשין תרין מוחין דחכמה ובינה בז"א. ואמנם תרין פרקין תחאין דחסד וגבורה דאריך שהם בחינת הורעות הממוזרים בשתי הכתפות אלו נשארן לחלקו דא"א כנ"ל ונעשין נשמה אלו ואלו נקראים תרין עטרין ואלו ירדו למטה ונחשו שניהם בסוד מוח השלישי של דעת דא"א הכלול מחסד וגבורה שהם תרין פרקין הנז' ולפי שהתרין עטרין הם מתרין פרקין תחאין וחכמה ובינה שבו נמשכו מתרין פרקין עלאין לכן מקום הדעת הוא תחת חכמה ובינה. ואם תאמר והרי אלו התרין עטרין הם תרין פרקין תחאין עלמס דא"א שירדו בתוך דעת דא"א וחכמה ובינה הם נמשכין מטיפה הנמשכת מאחסנתא דאבוי ואימיה. ואינו הם עלמס אלא טיפה הנמשכת מהם אם כן גדול כח הדעת מכח חכמה ובינה. והשואבה היא כי אלו שני עטרין אינן בז"א כמו שהם בלי התלבשות אבל בתחילה נהלבשו בתוך מוחא דא"א ובהיותם מלובשים הם ירדו למטה אבל חכמה ובינה שלו הם טיפין ממש שירדו מאוחס תרין פרקין הנקרא אחסנתא דאבוי ואימיה שהם יותר עליונים ובודאי כי יותר מאירים אלו העליונים מאוחס תרין עטרין כיון שירדו מלובשים אעפ"י שירדו הם עלמס ולא טיפות בלבד הכלל העולה הוא כי תרין מוחין חכמה ובינה דא"א הם טיפין המשכין מתרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דא"א והם הארה שלהם ולא הם עלמס ובתוך אלו הטיפין מלובשין גם כן הארת תרין פרקין עלאין דנלח והוד דעת"י הגנוזים בתרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דא"א כנ"ל ולא הם עלמס אבל הדעת מוח השלישי דא"א הוא מתרין פרקין תחאין דחסד וגבורה דא"א הם עלמס ולא הארתם אלא שהם מלובשים במוחין דאבא ודאימא כנ"ל. ובתוך אלו התרין פרקין דחסד וגבורה דאריך ירדו גם כן תרין פרקין תחאין דנלח והוד דעת"י גניזין בחיובם הם עלמס ולא הארתם והרי נחבאר איך ז"א נקשר גם עם עת"י בבחינת תרין פרקין תחאין דנלח והוד שלו והם עלמס נשמה אלו בתוך הדעת דא"א גם נחשו עמו על ידי חלי היסוד התחתון דעתיק ויעין הגנוז תוך חלי התחתון דת"ת דא"א אשר מינו נעשה הנגלה והכתר דא"א כנ"ל וכמו שנבאר בע"ה. ובה תבין מ"ש באדרת האזינו דרל"ב ע"א בענין מלחא דא"א וז"ל וכן האי מלחא חגלייתא מהעטרין מאריהון דדיעין כו' ומלח אוקימנא דאקרי נלח באחון רעשין כו', והענין הוא כי להיות תרין פרקין תחאין דנלח והוד דעת"י בבחינת נשמה אל הדעת דא"א לכן אשערו תמן במלחא דיליה שהוא כנגד מקום הדעת בבחינת הדיעין כנ"ל כי כל בחינות נלח והוד בכל מקום שהם הם דיין ונמלא כי הנלח נגלה במלח והנה נחבאר ענין הארבעה (ע"ב) מוחין דא"א שהם שתי טיפות הנמשכות מתרין פרקין עלאין דחסד וגבורה דא"א שבתוך חכמה ובינה דאבא ואימא ואלו נקראים אחסנתא דאבוי ואימיה שנעשים בז"א בחינת חכמה ובינה שבו ועוד דעת כלול מתרין עטרין שהם תרין פרקין עלמס תחאין דחסד וגבורה דא"א כל זה בדרך קלרה. ואמנם להרחיב הדרוש הזה לריך שנבאר סוד התפילין וכדי לבארם לריך להבין דברי המאמר הנז' באדרת האזינו דרל"ב ע"ב שורה כ"ו וז"ל בחללא דנולגלת' נהיין תלת נהורין וחי תימא תלת ארבע איטן כמה דלמינ' אחסנתא דאבוי ואימיה והרין גניזין דילהון דמעטרין כולהו ברישיה ואיטן תפילין דרישא לבתר מתחברין בסטרוי ונהרין ועאלין בתלת חללי דנולגלתא כו'. כבר ביארתי לשון זה למעלה באדרת נשא דקל"ה ע"ב בענין אריאל דייא ואשא דייא ושא וע"ש. אך הענין הוא זה דע"כ כי באלו המוחין דא"א יש ששה בחינות הבחינה הראשונה היא בהיות אלו המוחין למעלה במקומם בתוך אבא ואימא במוחא פנימיים שלהם. הבחינה השנית היא כי על ידי אותה ההארה דמולא קדישא המאיר בהם כנ"ל נחוספה בהם הארה ומתנועץ אורם ויולא לחון בסוד אור המקיף כנגד המוחין הפנימיים כי